

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1086: Nói “Như Lai”, Nói “Cụ Túc Tướng”, Hiện Thị Tánh Tuy Vô Tướng Nhưng Cũng Chẳng Phải Không Có Tướng (Phần Thượng)

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 095)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nói “Như Lai”, nói “Cụ túc tướng”, hiện thị tánh tuy vô tướng, nhưng cũng chẳng phải không có tướng. Nói đến “Cụ túc tướng”, người nghe có thể lĩnh hội trong câu ngầm chứa ý nghĩa tu phước đức. Người chứng ngộ tự tánh ấy, ắt hẳn không đoạn diệt tướng, vả lại còn tu phước đức để quảng độ chúng sanh.】

Điều này, người tu học Đại thừa không thể không biết. Nhằm ngăn ngừa quý vị lại chấp trước “phi pháp tướng”, chấp trước cái gì? Chấp trước “không”. Chấp trước cái dáng vẻ của “không”, cái gì cũng không làm, vô sự, vô sự thì cái gì cũng chẳng làm, vậy thì sai rồi! Nếu thế thì Phật cũng chẳng độ chúng sanh; tại sao Phật từ sáng đến tối luôn độ chúng sanh? Chư Phật Bồ Tát tu phước chưa từng gián đoạn bao giờ, tu phước chính là bố thí cúng dường tất cả chúng sanh, việc này chưa từng dứt. Điều này nói lên rằng chư Phật Bồ Tát hai bên “không” và “hữu” đều chẳng trụ. Tâm thanh tịnh, quả thực là vô sự rồi, là không trụ “hữu”; thế nhưng thời thời khắc khắc, mọi nơi mọi lúc đều hoằng pháp lợi sanh, là không trụ “không”, hai bên “không - hữu” đều chẳng trụ. Hoằng pháp lợi sanh là tùy duyên, nơi nào có duyên thì đi đến nơi đó, chính là như phần trước đã nói “tác nhi vô tác, vô tác nhi tác” (làm mà không làm, không làm mà làm), đây mới gọi là vô trụ sanh tâm, đây mới gọi là hai bên đều không trụ. Cho nên ở chỗ này, trong kinh văn Phật nói “Như Lai”, Như Lai là nói từ trên Tánh; nói “Cụ túc tướng” (tướng viên mãn đầy đủ), Cụ túc tướng là nói từ trên Tướng. Cả hai bên Tánh và Tướng đều được nói đến.

Mối quan hệ giữa Tánh và Tướng, câu nói bên dưới nói rất hay: “Tánh tuy vô tướng, nhưng cũng chẳng phải không có tướng”. Đây chính là ví dụ mà tôi vừa nêu ra để hỏi quý vị. Tôi hỏi quý vị, quý vị đem vàng ròng đưa cho tôi,

vàng ròng có hình dáng gì? Nó vô tướng nhưng cũng chẳng phải không có tướng. Từ trong ví dụ thiền cận này, quý vị hãy tinh tế lĩnh hội mối quan hệ giữa Tánh và Tướng, quý vị phải thấu hiểu ở ngay trong đó. Phật còn có ý nghĩa sâu xa hơn. Cụ túc tướng chính là ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp, đây là theo cách nói của người thế gian chúng ta, do người thế gian chúng ta quan sát. Nhưng thực tế trong kinh Đại thừa, Phật bảo chúng ta, giống như trong kinh Hoa Nghiêm, kinh Quán Vô Lượng Thọ, Phật có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp, không chỉ dừng ở con số ba mươi hai. Ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp là Liệt ứng thân mà Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện ở thế gian chúng ta; người thế gian chúng ta cho rằng tướng mạo trên thân người trông như thế này thì được coi là quý tướng, hảo tướng. Những hảo tướng, quý tướng mà người thế gian cho là đẹp thì Phật thấy đều cụ túc (đầy đủ), ba mươi hai tướng thấy đều cụ túc, không khiếm khuyết một mảy may nào. Thực tế thì Báo thân của Phật là vô lượng tướng, vô lượng vẻ đẹp; “Cụ túc tướng” là nói đến Báo thân của Phật, một thứ cũng không thiếu, thứ nào cũng đều viên mãn.

Phàm phu chúng ta, mỗi một người đều muốn tướng mạo mình đẹp đẽ, mỗi một người đều hy vọng mình sinh ra có tướng mạo đẹp, mỗi người đều mong thể chất mình tốt, khỏe mạnh sống lâu, lại còn muốn trẻ mãi không già. Hãy nhìn chư Phật Bồ Tát xem, các Ngài thực sự đã làm được, các Ngài thực sự là khỏe mạnh sống lâu, dung mạo đẹp đẽ lại không già. Trong pháp hội Lăng Nghiêm, Tôn giả A Nan nhìn thấy Thích Ca Mâu Ni Phật, trong lòng ngài nghĩ rằng, tướng mạo này không phải do cha mẹ sinh ra, nhất định là do tự Ngài tu thành. A Nan phát tâm xuất gia là vì chuộng tướng đẹp nên mới xuất gia, quý vị đọc trong kinh Lăng Nghiêm sẽ thấy, ngài ấy vì yêu cái đẹp mà xuất gia, nhìn thấy tướng mạo của Thích Ca Mâu Ni Phật rất viên mãn, mong muốn có được tướng mạo này, nên mới vì vậy mà xuất gia. Từ đó có thể thấy, tướng tốt của chư Phật Bồ Tát cũng có thể độ chúng sanh, cũng có thể tiếp dẫn chúng sanh bước vào trong cửa Phật, đó là cách thức tiếp dẫn. Tướng tốt từ đâu mà có? Thực sự là do tu mà được, điều này không phải là giả, phước tướng là do tu phước mà có. Cho nên ba mươi hai tướng của Phật, quý vị hãy xem kỹ trong “Giảng Nghĩa” của cư sĩ Giang Vị Nông, đoạn đó tôi không trích lục lại, việc ấy rất mất thời gian, mà thực ra cũng không quá quan trọng; trích ra sẽ rất đông dài và rườm rà. Ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp đó là quả báo; quả báo thì nhất định phải có nghiệp nhân, tu thiện nhân như thế nào thì được tướng mạo như thế đó. Do đó có thể biết, tướng mạo của mỗi người, tướng mạo khi sinh ra

là do quý vị tu tập trong đời quá khứ. Nhưng tướng mạo sẽ thay đổi; quý vị xem, lúc quý vị già so với lúc quý vị còn trẻ, nếu có hình chụp đem ra so sánh thì tướng mạo sẽ thay đổi, không giống nhau nữa; điều này chứng tỏ tướng tùy tâm chuyển. Nếu trong đời này quý vị tu hành, tâm địa rất lương thiện, thì tướng mạo của quý vị sẽ trở nên rất từ ái, rất đôn hậu; giả như trong lòng rất hiểm độc, thì tướng mạo khiến người ta nhìn thấy sẽ sợ hãi, nhìn thấy tướng mạo của quý vị sẽ sợ dựng tóc gáy, đó là người có tâm địa cực kỳ hiểm ác. Từ tướng mạo có thể nhìn ra được tâm tánh của một người, điều này cũng chứng thực điều Phật đã giảng cho chúng ta: y báo tùy theo chánh báo mà chuyển. Chánh báo là tâm; thân thể của chúng ta, tướng mạo của chúng ta, đều chuyển biến theo tâm của chúng ta. Tâm thanh tịnh thì tướng mạo cũng thanh tịnh, thân thể cũng thanh tịnh; tâm từ bi thì tướng mạo cũng từ bi, thân thể nhất định khỏe mạnh.

Ở chỗ này Phật nói “Cụ túc tướng”, chính là hàm chứa ý nghĩa tu phước, tuyệt đối không thể coi nhẹ việc tu phước. Thành Phật, trong lời thệ nguyện thọ Tam quy y chúng ta có câu: “Quy y Phật, Lưỡng túc tôn”. “Túc” ở đây chính là ý nghĩa cụ túc, viên mãn được nói ở chỗ này; “Lưỡng” là hai loại trí tuệ và phước đức đều viên mãn; Phật không chỉ có một thứ, mà là trí tuệ viên mãn, phước đức cũng viên mãn. Phước đức đó của Ngài từ đâu mà tu? Chính là độ hóa chúng sanh, vì hết thấy chúng sanh mà giảng kinh thuyết pháp, phước đức giáo hóa chúng sanh là phước đức lớn nhất. Phật ở chỗ này dạy cho chúng ta nhất định phải tu phước, không thể không tu phước; thành Phật nhất định là phước huệ viên mãn, không thể thiên lệch một bên, phước rất quan trọng! Trong việc tu phước, kinh Đại thừa thường giảng về bố thí cúng dường, trong ba loại bố thí thì pháp bố thí là bậc nhất. Kinh Kim Cang bảo chúng ta, kinh Hoa Nghiêm ngài Phổ Hiền Bồ Tát rộng tu cúng dường: “Trong tất cả sự cúng dường, pháp cúng dường là bậc nhất”, đây đều là nói về tu phước. Trong pháp cúng dường, thù thắng đệ nhất là giảng kinh thuyết pháp, thù thắng đệ nhất. Giảng kinh thuyết pháp không phải ai ai cũng làm được; chúng ta không có năng lực, tại vì sao không có năng lực? Vì nghiệp chướng quá nặng nên không có năng lực, bởi vậy cơ duyên thực sự vô cùng khó gặp.

Thế nhưng ngày nay, nhờ khoa học kỹ thuật phát triển, giảng kinh thuyết pháp thì ai ai cũng đều có thể làm. Sao lại nói ai cũng có thể làm? Nếu quý vị muốn tu cái phước này, hãy mua thêm nhiều bộ băng ghi âm giảng kinh mang tặng người khác là được rồi. Chúng ta đem băng ghi âm giảng kinh tặng cho người khác, tặng cho đạo tràng của người khác, đó chính là giảng kinh thuyết

pháp độ họ; không nhất thiết phải tự mình giảng, thỉnh người khác đại diện cho mình giảng, điều này rất thông minh, rất cao minh! Giống như quý vị mở trường học, làm hiệu trưởng, có thể không cần lên lớp, tôi mời thầy cô giáo, thỉnh người thay thế tôi lên lớp dạy học trò, công đức là của quý vị. Trước kia thì không có cách nào cả, trước kia chỉ có thể cung thỉnh pháp sư đến tận nơi để giảng kinh thuyết pháp, đương nhiên điều kiện đó khá khó khăn. Hiện nay chúng ta mua băng ghi âm, mua băng video rất rẻ, cho nên nói cách hoằng pháp lợi sanh này, pháp bố thí, pháp cúng dường này ai ai cũng có cơ hội, vấn đề là quý vị có biết cách làm hay không mà thôi. Ngoài ra còn có in ấn kinh sách, đây cũng là pháp cúng dường, pháp bố thí vô cùng tốt; trong kiểu bố thí này, nói cho chư vị biết, là một việc làm đạt được cả ba lợi ích (nhất cử tam đắc). Dù là quý vị mua băng ghi âm, băng video, hay là in sách, quý vị đều phải tốn tiền, tiền là tài bố thí; trong vật phẩm mà quý vị bố thí có chứa đựng Phật pháp, đó là pháp bố thí; vậy là tài và pháp đều có đủ. Người khác nghe được kinh, từ trong kinh điển mà khai ngộ, đạt được pháp hỷ, phiền não vơi nhẹ, trí tuệ tăng trưởng, đây là vô úy bố thí. Cho nên một việc quý vị làm, mà hội đủ cả ba loại bố thí là tài, pháp và vô úy, một hành động được cả ba. Quả báo của quý vị là quý vị có được của cải, có được trí tuệ, có được sức khỏe tuổi thọ; tài bố thí được của cải giàu sang, pháp bố thí được thông minh trí tuệ, vô úy bố thí được sức khỏe sống lâu. Trong một đời này quý vị nói muốn làm việc tốt, nếu quý vị thực sự có trí tuệ, nói cho chư vị biết, chỉ có việc này mới thực sự là việc tốt, ngoài việc này ra, đều chưa chắc đã là việc tốt thật sự. Quý vị tiêu tốn rất nhiều tinh thần, thời gian, tiền bạc, chưa chắc đã đạt được hiệu quả; duy chỉ có tu pháp bố thí, công đức này là viên mãn; hơn nữa chi phí không nhiều, ai ai cũng có thể làm, ai ai cũng đủ sức làm. Người xưa nếu như nhìn thấy người hiện đại chúng ta, sẽ ngưỡng mộ vô cùng, họ muốn làm mà không làm được. Cho nên phải thấu hiểu đạo lý, phải hiểu rõ chân tướng sự thật, phải biết nắm bắt cơ duyên, khéo léo vận dụng khoa học kỹ thuật để giúp đỡ hết thảy chúng sanh có thể được nghe chánh pháp, đây chính là tu phước đức lớn, tu phước đức chân thật.